

عنوان مقاله:

تأثیر تمرین تناوبی پرشدت و کم شدت بر بیان ژن Dcn عضلانی رت های بالغ

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی تربیت بدنی و علوم ورزشی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

الهام مرتضوی - دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه صنعتی شاهرود ایران

الهام وسدی - گروه فیزیولوژی ورزش دانشکده صنعتی شاهرود ایران

فرهاد غلامی - گروه فیزیولوژی دانشگاه صنعتی شاهرود ایران

خلاصه مقاله:

اهداف عضلات اسکلتی به عنوان یک ارگان مترشح و مایوکاین ها به عنوان عوامل مشتق شده از عضلا اسکلتی می توانند تحت تأثیر فعالیت ورزشی مناسب قرار گیرند هدف از پژوهش حاضر بررسی یک دوره فعالیت ورزشی با شدت های متفاوت بر بیان ژن Dcn در رت های نر بالغ است. روش تحقیق: در این تجربی، 24 سر درت نر بالغ از نژاد ویستار با سن 8 هفته و میانگین وزن 170 ± 10 گرم، در سه گروه 8تایی کنترل، فعالیت ورزشی پر شدت HIT و فعالیت ورزشی کم شدت LIT تقسیم بندی شدند. تمرین گروه HIT، شامل دویدن با شدت 85 تا 90 درصد حداکثر اکسیژن مصرفی و دو دقیقه با شدت 50 تا 60 درصد حداکثر اکسیژن مصرفی و برنامه تمرین گروه LIT، شامل شدت 55 تا 60 درصد حداکثر اکسیژن مصرفی و دودقیقه با شدت 45 تا 50 درصد حداکثر اکسیژن مصرفی می باشد و در همین زمان، گروه کنترل هیچگونه تمرینی نداشت. در ابتدا، عضله سولئوس همگن می شود و سپس میزان بیان ژن Dcn با استفاده از روش Real time-PCR اندازه گیری شد. در پایان، داده های به دست آمده با استفاده از آزمون آماری آنالیز واریانس یک طرفه و آزمون تعقیبی توکی در سطح معنی داری 0/05 ارزیابی شدند. دستاوردهای مقاله: یافته های پژوهش حاضر نشان داد، مقادیر بیان ژن Dcn در گروه تمرین تناوبی با شدت زیاد به طور معنی داری از گروه کنترل بیشتر بود. $p=0/001$ در حالی که مقادیر Dcn در گروه های تمرین تناوبی با شدت پایین نسبت به گروه کنترل تفاوت معنی داری نداشت. $p=0/11$ نتیجه گیری: با توجه به نتایج حاصل از مطالعه حاضر به نظر می رسد، شدت بالای فعالیت ورزشی می تواند در افزایش رشد عضلانی ناشی از افزایش مایوکاین موثرتر از شدت پایین باشد.

کلمات کلیدی:

Dcn، فعالیت ورزشی پرشدت، فعالیت ورزشی کم شدت، رت بالغ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1134847>

